

САЛМАНОВ Олексій Валерійович,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри кримінального процесу та організації

досудового слідства факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9421-5085>;

ТЕРЕЩУК Сергій Сергійович,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри кримінально-правових дисциплін

юридичного факультету

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7263-4155>

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ АНТИКОРУПЦІЙНИХ СТАНДАРТІВ

Імплементация міжнародних антикорупційних стандартів є важливим кроком у забезпеченні чесності та прозорості управління державою. Цей аспект висвітлює основні принципи та механізми впровадження міжнародних антикорупційних стандартів на національному рівні, розглядає їх вплив на боротьбу з корупцією та дає практичні рекомендації щодо ефективної реалізації цих стандартів в Україні. На світовій арені Україна відома як країна, яка стискається з серйозними викликами у сфері корупції. Ця проблема є загальнонаціональною і поширеною як на центральному, так і на регіональному рівнях у всій країні.

Міжнародна низька оцінка України, в першу чергу, обумовлена недосконалістю законодавства у сфері боротьби з корупцією. Це створює сприятливі умови для корупційних ризиків і утворення корупційного середовища, яке суттєво ускладнює правильне функціонування всіх суспільних та державних структур.[2].

З метою ефективного захисту національних інтересів у сфері протидії та запобігання корупції, а також для досягнення мети, завдань і принципів зовнішньої та внутрішньої політики нашої країни в цьому напрямку, Верховною Радою України затверджено і ратифіковано ряд міжнародних угод, спрямованих на боротьбу з корупцією. Відповідно до статті 9 Конституції України, дії міжнародних договорів, до яких Верховна Рада України надала свою згоду на обов'язковість, стають невід'ємною частиною національного законодавства нашої держави. [1].

Демонструючи свою готовність до інтеграції в європейські структури, Україна впродовж останнього десятиріччя підтвердила свою підтримку шляхом ратифікації Кримінальної конвенції Ради Європи про боротьбу з корупцією від 27.01.1999 р. (ратифікована Законом України від 18.10.2006 р. № 252-V), Додатковий протокол до цієї конвенції від 15.05.2003 р. (ратифікований Законом України від 18.10.2006 р. № 253-V), Цивільну конвенцію Ради Європи про боротьбу з корупцією від 04.11.1999 р. (ратифікована Законом України від 16.03.2005 р. № 2476-IV), Конвенцію ООН проти корупції від 11.12.2003 р. (ратифікована Законом України від 18.10.2006 р. № 251-V), Конвенцію Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом. Потрібно відзначити, що ратифікувавши Цивільну конвенцію Ради Європи про боротьбу з корупцією, Україна приєдналась до Групи держав із боротьби з корупцією [3].

Відповідно до встановлених у цих та інших міжнародних документах антикорупційних стандартів, було прийнято низку законів: «Про запобігання корупції», «Про очищення влади», окремі положення Кримінального, Кримінального процесуального, Цивільного, Цивільного процесуального кодексів України, Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кодексу адміністративного судочинства України, «Про Національне антикорупційне бюро України», «Про прокуратуру», «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів», «Про Національну поліцію», «Про Державне бюро розслідувань», «Про Службу безпеки України», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю».

Отже, в цілому законодавча база у сфері протидії корупції вже створена, але вона не є досконалою.

На законодавчому рівні залишаються невирішеними окремі проблемні аспекти, такі як потреба у врегулюванні адміністративних процедур, створення механізмів для вирішення конфлікту інтересів, покарання осіб, які вчиняють корупційні порушення та мають недоторканість, та інші подібні питання.

Враховуючи вищевикладене, основне забезпечення для підвищення ефективності антикорупційних реформ в Україні та адаптацію організаційно-правового каркасу до міжнародних стандартів, потрібно акцентувати увагу на наступних аспектах:

Необхідною складовою удосконалення антикорупційного за-

конодавства є перетворення організаційно-правової бази діяльності правоохоронних органів, з урахуванням відповідності їм європейським і євроатлантичним стандартам, це включає в себе адаптацію кримінального законодавства та процесуального законодавства до норм та рекомендацій до Ради Європи, визначення оптимальної структури та кількості персоналу правоохоронних органів на основі національних потреб в антикорупційній політиці та фінансових можливостей країни, підвищення рівня професіоналізму та відповідальності в усіх сферах правоохоронного сектора, а також поступове впровадження демократичних світових стандартів у службову діяльність. [4].

Для досягнення більшої ефективності у протидії корупції необхідно забезпечити ефективний нагляд зі сторони громадськості над діяльністю правоохоронних органів та органів публічної влади.

Також важливим кроком у вдосконаленні антикорупційного законодавства є впровадження систематичних соціологічних досліджень щодо запобігання та протидії корупції в різних соціальних групах та регіонах країни. Це дозволить провести детальний моніторинг рівня та розповсюдження корупції в Україні, визначити чи ефективні заходи вжиті органами протидії корупції, а також сформує відповідні рекомендації та пропозиції та майбутнє. [5].

Отже, виконання вищевказаних аспектів дозволить сформувати в Україні антикорупційне законодавство, яке відповідає світовим стандартам, попередить можливість виникнення корупційних ризиків різних сферах суспільства та значно підвищить авторитет нашої країни.

Список використаної літератури: 1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> 2. Шапка Б.В. Удосконалення антикорупційного законодавства на засадах світових стандартів. – URL: https://minjust.gov.ua/m/str_31896. 3. Ільєнок Т.В. Боротьба з корупцією: міжнародний досвід / Т. В. Ільєнок // Юридична наука. - 2013. - № 2. - С. 71-77. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2013_2_11 4. Україна проти корупції: Економічний фронт. Економічна оцінка антикорупційних заходів у 2014-2018 рр. – Дніпро: Середняк Т. К., 2018. – 85 с. 5. Костенко Б. О. Імплементация европейских стандартів запобігання та боротьби з корупцією в національне законодавство : навч.-метод. матеріали / Б. О. Костенко, А. В. Кухарук ; уклад. Т. А. Саченко. – К. : НАДУ, 2013. – 60 с.